

Bonus IV

Pięć kroków do podjęcia dobrej decyzji cz. 2

Etap II – Modlitwa osobista i refleksja nad decyzją

Doświadczajcie modlitwy, pozwalając Duchowi mówić do waszych serc. Modlić się, znaczy dać trochę swojego czasu Chrystusowi, zawierzyć Mu, pozostawać w milczącym słuchaniu Jego Słowa, pozwalać mu odbić się echem w sercu.

W tych dniach, które są jakby tygodniem wielkich rekolekcji, znajdźcie chwile na milczenie, modlitwę, skupienie. Proście Ducha Świętego, aby oświecił wasze umysły, proście Go o dar wiary żywej, która będzie zawsze nadawać sens waszemu życiu, opierając je na Chrystusie – Słowie, które stało się ciałem. (św. Jan Paweł II. Przemówienie do młodzieży całego świata, Plac św. Piotra. 15 sierpnia 2008 r. Rzym)

Etap III - Analiza wewnętrznych poruszeń

A. Natchnienia wewnętrzne

1. Bóg szanuje wolność człowieka – Pan zawsze szanuje wolność tych, których powołuje. Są przypadki, kiedy człowiek spotykający Jezusa, odmawia zmiany życia, do której go zaprasza. Liczni współcześni Jezusowi widzieli Go i słyszeli, a mimo to nie otworzyli się na Jego słowo. Ewangelia Jana wskazuje na grzech, jako to, co istocie ludzkiej nie pozwala otworzyć się na światło, którym jest Chrystus (...). (Ecclesia in America. Adhortacja. 22 stycznia 1999 r. Meksyk)

2. Bóg nie daje pragnień, natchnień, które przekraczałyby możliwości wypełnienia ich przez człowieka – W osobową konstytucję każdego i wszystkich wpisana jest wola Boga, który chce, aby człowiek posiadał celowość jemu tylko właściwą. Bóg daje człowieka rodzinie i społeczeństwu. Rodzice, stając wobec nowej ludzkiej istoty, mają lub winni mieć pełną świadomość tego, że Bóg „chce” tego człowieka „dla niego samego”. „Być człowiekiem” — to podstawowe powołanie człowieka: „być człowiekiem” na miarę daru, jaki otrzymał. Na miarę tego „talentu”, którym jest samo człowieczeństwo, a z kolei dopiero na miarę wszystkich talentów, jakimi został obdarzony. (Gratissimam sane. List do rodzin z okazji Roku Rodziny 1994. 2 lutego 1994 r. Rzym)

3. Altruizm – Człowiek w głębi swojego jestestwa zakorzenił tendencję do „myślenia o sobie samym”, umieszczania własnej osoby w centrum spraw jako miary wszystkiego. Kto naśladuje Chrystusa odrzuca jednak to koncentrowanie się na sobie samym i nie ocenia rzeczy w oparciu o własne korzyści. Przeżywa swoje życie w kategoriach daru

i bezinteresowności, a nie zdobyczy i posiadania. Życie prawdziwe wyraża się bowiem w darze z siebie, co jest owocem łaski Chrystusa: życie wolne, we wspólnocie z Bogiem i z braćmi. (Orędzie na XVI Światowe Dni Młodzieży. 14 lutego 2001 r. Rzym)

B. Drugi człowiek

August Czartoryski, młody książę, wypracował skuteczną metodę rozeznawania zamysłów Bożych. Wszystkie pytania i rozterki przedstawiał najpierw Bogu w modlitwie, a potem w duchu posłuszeństwa szedł za radą swoich duchowych przewodników. Tak odczytał swoje powołanie, aby podjąć życie ubogie i służyć najmniejszym. Ta sama metoda pozwoliła mu przez całe życie dokonywać takich wyborów, które pozwalają nam dziś powiedzieć, że realizował zamysły Bożej Opatrzności w sposób heroiczny. (Homilia. 25 kwietnia 2004 r. Watykan)

C. Wydarzenia życiowe

Otóż w tym wielkim i straszliwym theatrum drugiej wojny światowej wiele zostało mi oszczędzone. Przecież każdego dnia mogłem zostać wzięty z ulicy, z kamieniołomu czy z fabryki i wywieziony do obozu. Nieraz nawet zapytywałem samego siebie: tylu moich rówieśników ginęło, a dlaczego nie ja? Dziś wiem, że nie był to przypadek. W kontekście tego wielkiego zła, jakim była wojna, w moim życiu osobistym jakoś wszystko działało w kierunku dobra, jakim było powołanie. (Św. Jan Paweł II. Dar i Tajemnica)

Etap IV – Podjęcie decyzji

Nie chodzi jednak tylko o to, byśmy wiedzieli, czego Bóg chce od każdego z nas w różnych sytuacjach życia. Trzeba jeszcze czynić to, czego Bóg chce. Przypominają nam o tym słowa Maryi, Matki Jezusa, wypowiedziane do sług w Kanie: „Zróbcie wszystko, cokolwiek Wam powie” (J 2, 5). Ażeby zaś w postępowaniu dochować wierności woli Bożej, trzeba być do tego zdolnym i stale tę zdolność rozwijać. Oczywiście, z pomocą łaski Bożej, której nigdy nie braknie, jak mówi św. Leon Wielki: „Ten, który dał godność, da także siłę!”; oraz poprzez wolną i odpowiedzialną współpracę każdego z nas. (Christifideles laici, nr 55)

Etap V – Ewaluacja